

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Lukáše Hloucha a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Lázně Luhačovice, a.s.**, IČ 46347828, se sídlem Lázeňská 436, Luhačovice, zastoupen Mgr. Petrou Křenkovou, advokátkou, se sídlem Jurkovičova alej 210, Luhačovice, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem Květná 15, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2013, č. j. BN901-8/185/9/2012-SŘ, ve věci uložení pokuty za správní delikty na úseku vinohradnictví a vinařství,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2013, č. j. BN901-8/185/9/2012-SŘ (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl žalovaný v odvolacím řízení o změně rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce - Inspektorátu v Brně ze dne 2. 10. 2012, č. j. BT773-3/123/7/2012-SŘ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla uložena žalobci úhrnná pokuta ve výši

30 000 Kč a dále povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 28 750 Kč za spáchání správního deliktu na úseku vinařství a vinohradnictví při uvádění vína do oběhu, a to ve smyslu § 39 odst. 6 písm. c) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vinohradnictví a vinařství“). Kromě toho byla žalobci uložena povinnost uhradit nákladů řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

Žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí ve výrokové části tak, že žalobce je vinen tím, že ve své provozovně Hotel Palace na adrese Nám. 28. října 441, Luhačovice dne 17. 1. 2012 uváděl do oběhu:

- 1) Pinot Gris 2010, víno vyrobené v ČR z hroznů sklizených v Maďarsku, bílé, polosladké, alkohol 10,5 % obj., šarže č. 028 (dále jen „Pinot Gris 2010“), hodnocené množství 3 ks lahví, které nevyhovělo požadavkům uvedeným v čl. 14 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění [dále jen „nařízení (ES) č. 178/2002“], podle nichž potravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná, kdy potravina se nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě, přičemž předmětné víno bylo ve smyslu provedených rozborů vyhodnoceno jako nevhodné k lidské spotřebě, a to z důvodu kažení, když u něj byly shledány nedostatky v požadavcích kladených na jeho vůni a chuť – po nežádoucích biologických procesech (výrazně po kyselině mléčné), čímž se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví a vinařství. U tohoto vína byla rovněž naměřena hodnota cukru 3,85g/l, což znamená, že i při zohlednění odchylky 1g/l povolené ustanovením čl. 64 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 607/2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označení a obchodní úpravu některých vinařských produktů, v platném znění (dále jen „nařízení (ES) č. 607/2009“), musí být předmětné víno v souladu s přílohou XIV části B tohoto nařízení označeno jako „suché“, a nikoliv „polosladké“, jak bylo víno skutečně označeno. U tohoto vína byl navíc naměřen skutečný obsah alkoholu 11,4%, ačkoliv na etiketě byl uveden obsah alkoholu 10,5 %, což představuje větší rozdíl, než povoluje čl. 54 odst. 1 nařízení (ES) č. 607/2009. Uváděním předmětného vína do oběhu porušil žalobce zákaz stanovený v čl. 52 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 607/2009 a dopustil se tak spáchání správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví a vinařství.
- 2) Modrý Portugal 2010, jakostní víno s přívlastkem kabinet, oblast Morava, podoblast slovácká, polosuché, alkohol 11,5% obj., šarže č. 007 (dále jen „Modrý Portugal 2010“), hodnocené množství 39 ks lahví (do oběhu bylo zřejmě uvedeno podle dokladů 101 ks lahví předmětného vína), které bylo označeno tradičním výrazem „jakostní víno s přívlastkem kabinetní víno“, byť ve znaku geografický původ nevyhovělo požadavku stanovenému v § 19 odst. 4 písm. e) zákona o vinohradnictví a vinařství, neboť víno nebylo vyrobeno z hroznů sklizených na území ČR na vinici vhodné pro jakostní víno

stanovené oblasti, tím zároveň nesplnilo podmínky stanovené v čl. 40 odst. 1 Nařízení (ES) č. 607/2009, neodpovídá tedy tradičnímu výrazu uvedenému a evidovanému v elektronické databázi “E-Bacchus”.

Popsanými skutky se žalobce dopustil porušení čl. 118v odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, tedy tzv. jednotného nařízení o společné organizaci trhů [dále jen “nařízení (ES) č. 1234/2007”], a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví a vinařství, za což mu byla uložena za analogického použití zásady absorpční úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč, přičemž podle ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, mu byla dále uložena povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 28 750 Kč. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí žalované potvrzeno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul podklady prvostupňového řízení (zejména protokol o kontrole ze dne 17. 1. 2012, č. D002-70072/12, protokol č. P028-70072/12 ze dne 14. 3. 2012 a vyjádření k tomuto protokolu doručené prvostupňovému orgánu dne 26. 3. 2012). Dále vzal žalovaný za podklad pro vydání rozhodnutí také protokol P059 7758/12 ze dne 21. 5. 2012, včetně jeho příloh, provedený jako důkaz listinou dne 15. 2. 2013. Žalovaný provedl důkaz listinou mimo jednání, kterého se zúčastnil i zástupce žalobce a seznámil se s obsahem předmětného protokolu.

Žalovaný dospěl ve vztahu k vínu Pinot Gris 2010 a jednání žalobce k němu se vztahujícího (výrok prvostupňového rozhodnutí) k závěru, že na základě porovnání laboratorních výsledků provedených u vzorku vína Pinot Gris odebraného u účastníka řízení a výsledků provedených u vzorku vína téže šarže odebraného u JUDr. B. Ď., žalovaný zjistil jejich odlišnost ve znacích vůně, chuť, skutečný obsah alkoholu, obsah cukru (součet glukosa, fruktosa), což má vliv na to, zda je daný výrobek vyhovující či nikoliv. Ve znaku analýzy “oxid siřičitý celkový” byl výsledek sice vyhovující, ovšem rozdíl mezi vzorky byl takový (212 mg/l a 161 mg/l), že se zcela zjevně jednalo o dvě rozdílná vína, přestože tato byla označena výrobcem stejnou šarží. Z uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že závěry laboratoře uvedené v příloze ke kontrolnímu protokolu č. P028-70072/12 ze dne 14. 3. 2012, na jejichž základě byla žalobci uložena pokuta za uvedené porušení povinností, je nutno omezit pouze na množství výrobků, které byly předmětem hodnocení v laboratoři, tj. celkem na 3 ks lahví předmětného vína tak, jak je uvedeno v posudku D002-70072/12/A01, nikoliv na množství uvedeném ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Proto byl výrok o vině změněn ve smyslu výroku napadeného rozhodnutí, a proto rovněž byla snížena pokuta z částky 30 000 Kč na 20 000 Kč, neboť rozsah protiprávního jednání ve vztahu k vínu Pinot Gris byl zúžen pouze na 3 ks lahví. Nicméně ve vztahu k těmto lahvím bylo protiprávní jednání prokázáno a hodnocení provedené u výrobce není relevantní s ohledem na důvody, které uvedl žalovaný výše.

Žalovaný zdůvodnil, proč nepřipustil k důkazu žalobcem předložené listiny (protokoly laboratoře Weinlabor Weinbaucenter Poysdorf, BS Vinařské potřeby s.r.o. a Vinium a.s.), neboť podle jeho názoru tyto výsledky nemají s ohledem na skutečnost, že žalobce nevyužil

svého práva a nepožádal o odběr duplikátních vzorků, které byly předmětem laboratorních rozborů vztahujících se na 3 ks vína, žádnou relevanci, protože se nejedná o vzorky odebrané při úřední kontrole. Jedině takový odběr zaručuje analytickou a právní platnost vzorků pro účely úřední kontroly. I pokud by byl rozbor prováděn na stejné šarži, výrobcem přidělená šarže u předmětného vína je s ohledem na výše uvedené v rozporu s definicí šarže uvedenou v § 2 písm. k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách, ve znění pozdějších předpisů, což je dalším důvodem, proč z takových výsledků rozboru není možné vycházet při hodnocení protiprávního jednání.

K námitce žalobce, že nedostatek v požadavcích na vůni a chuti je subjektivním hodnotícím kritériem, žalovaný konstatoval, že má v této souvislosti za to, že skutek se stal, kteréžto zjištění se zakládá na kontrolních zjištěních (laboratorních rozborech či jiných zkouškách – v daném případě senzorickém hodnocení, která je běžnou akreditovanou zkouškou v rámci akreditované laboratoře žalovaného). Bezprostřednost a přímost pozorování je stěžejní zejm. pro kontrolní zjišťování, z něhož následně vzejde protokol o kontrole, kde jsou všechny skutečnosti zachyceny.

Žalobce v odvolání poukázal na listiny osvědčující, že víno Modrý Portugal 2010 bylo vyrobeno z hroznů původem z vinařské oblasti Morava (Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína ze dne 26. 11. 2010, a dále rozhodnutí č. 36A1-11 ze dne 21. 4. 2011 o zatřídění vína Modrý Portugal jakostní víno s přívlastkem – kabinetní víno spolu s Protokolem o zkoušce o analytickém rozboru vína č. 1104011). Žalovaný uvedl, že tyto listiny nepovažuje za podklad pro vydání rozhodnutí, neboť nemají žádný vliv na rozhodnutí o věci samé. Jak je zřejmé z protokolu o zkoušce P028-70072/12/A03 v návaznosti na protokol o zkoušce D002-70072/12/A03, u lahvovaného vína uvedeného v bodě 2 ve výroku napadeného rozhodnutí vzorky tohoto vína neodpovídají deklarovanému geografickému původu, a je tedy nevyhovující ve smyslu požadavku uvedeného v § 19 odst. 4 písm. e) zákona o vinohradnictví a vinařství, neboť víno nebylo vyrobeno z hroznů sklizených na území ČR na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti. Tím zároveň nesplnilo podmínky stanovené v čl. 40 odst. 1 nařízení č. 607/2009 a neodpovídá tedy tradičnímu výrazu uvedenému a evidovanému v elektronické databázi „E-Bacchus“. Samotný geografický původ, který byl u vína uvedeného pod bodem 2. výroku prvostupňového rozhodnutí, však nelze opírat o výše uvedené rozhodnutí č. 36A1-11, když toto rozhodnutí deklaruje vinařskou oblast/podoblast Morava/slovácká pouze na víno, které bylo předmětem zkoušky podle protokolu o zkoušce č. 1104011, tedy víno, které ještě nebylo lahvované. Víno označené v bodě 2. výroku prvostupňového rozhodnutí není shodné s vínem, na které bylo vydáno výše uvedené rozhodnutí. Dokument s názvem „Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína s přívlastkem č. 1192/10 navíc kromě výše uvedeného pouze osvědčuje ověření hroznů pro výrobu jakostního vína s přívlastkem podle § 19 odst. 4 písm. d) zákona o vinohradnictví a vinařství, avšak z výroku prvostupňového rozhodnutí je podle žalovaného patrné, že víno označené v bodě 2 výroku o vině nevyhovělo požadavku uvedenému ve shodném ustanovení téhož odstavce, avšak pod písm. e). Uvedené dokumenty tak nijak nezpochybňují skutkový stav zjištěný správními orgány.

K samotnému odpovědnostnímu schématu žalovaný uvedl, že ten kdo uvádí potraviny od oběhu, nese objektivní odpovědnost, a je zcela na něm, jaká opatření učiní, aby potraviny

jím uváděné do oběhu splňovaly požadavky platného českého a komunitárního potravinového práva. Tato konstrukce objektivní odpovědnosti není absolutní, neboť žalobce se může z odpovědnosti vyvinut, resp. za správní delikt neodpovídat, prokáže-li, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil (§ 40 odst. 1 zákona o vinohradnictví a vinařství). Ke skutečnosti, že žalobce nebyl výrobcem předmětného vína, mj. žalovaný přihlédl při hodnocení závažnosti správního deliktu ve prospěch žalobce, což se odrazilo i na výši pokuty. Případná dobrá víra žalobce v kvalitu a opodstatněnost tvrzeného souladu dodaných produktů s právními předpisy jej odpovědnosti za spáchaný správní delikt nijak nezbujuje.

Stran žalobcova argumentu ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu, z něhož se dovozuje povinnost správního orgánu zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, a dále ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, žalovaný uvedl, že žalobce byl v rámci správního řízení poučen o právech uvedených v § 36 odst. 1 až 3 správního řádu a byly mu též v době zahájení řízení známy podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž žalobce nijak prvostupňový orgán neupozornil na kontrolní zjištění, která nebyla předmětem tohoto správního řízení. Žalovaný tedy vyhodnotil tuto námitku jako účelovou. Po správním orgánu nelze požadovat, aby u veškerých správních řízení, která zahájil, hledal spojitosti a srovnání se všemi ostatními zahájenými správními řízeními. Žalovaný poukázal na to, že ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu tvoří prvostupňové a odvolací správní řízení jeden celek.

Stran vyhodnocení kritérií pro určení výše pokuty v návaznosti na kritéria závažnosti správního deliktu, resp. správních deliktů, zejm. kritéria způsobu jeho spáchání ve smyslu § 40 odst. 2 zákona o vinohradnictví a vinařství, se žalovaný ztotožnil s úvahou prvostupňového orgánu, který hodnotil ve prospěch žalobce skutečnost, že žalobce není výrobcem předmětných vín. Žalovaný se ztotožnil i s hodnocením dalších kritérií (ekonomického poškození spotřebitele, spolupráci s kontrolními orgány, množství druhů do oběhu uváděných vín, množství nevyhovujícího produktu vína Modrý Portugal, šarže č. 007 ve vztahu k počtu spotřebitelů, které si víno mohli zakoupit). Ve výsledku žalovaný po změně výroku o vině týkající se množství vína uvedeného pod bodem 1. výroku prvostupňového rozhodnutí adekvátně pokutu snížil, nicméně uvedl, že je nutno brát v potaz zejm. potenci ekonomického poškození spotřebitelů a skutečnost, že jako závažnější byl hodnocen správní delikt uvedený pod bodem 2. výroku o vině prvostupňového rozhodnutí. Na základě uvedených úvah žalovaný vyhodnotil celkovou závažnost správního deliktu spíše jako malou a při úvaze o výši trestu žalovaný rozhodl prvostupňovým orgánem vyměřenou pokutu snížit na částku 20 000 Kč. Zároveň žalovaný neshledal, že by bylo možno upustit od uložení pokuty úplně. Z uvedených důvodů žalovaný změnil rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, neboť podle jeho názoru spočívá na nesprávném posouzení právní otázky a nemá oporu v provedeném dokazování a v platné právní úpravě, a to z následujících důvodů.

Žalobce má především za to, že kontrolovaná vína byla zcela v souladu s právními předpisy a požadavky nařízení (ES) č. 178/2002. Žalovaný navíc ve správním řízení spolehlivě neprokázal, že by žalobce naplnil formální i materiální znaky správního deliktu. K prokázání svých tvrzení žalobce v průběhu řízení předložil důkazy, zejm. protokol č. P059-70758/12 ze dne 21. 5. 2012, na základě něhož bylo kontrolované víno Pinot Gris 2010 uvedeno zpět do oběhu. Žalobce nesouhlasí se závěry žalovaného, že protokol č. P059-70758/12 ze dne 21. 5. 2012 se týkal jiného vína.

Žalobce naopak vyjádřil názor, že protokolem č. P059-70758/12 ze dne 21. 5. 2012 byla hodnocena vína, jež byla stažena přímo od žalobce, nemohlo dojít k tomu, že by bylo kontrolováno jiné víno, než víno odebrané žalovaným a hodnocené protokolem o zkoušce SZPI č. D002-70072/12/A01 ze dne 8. 2. 2012. Toto své tvrzení žalovaný nedoložil žádnými relevantními důkazy, a proto je žalobce považuje za spekulativní a ryze účelové. Žalobce tedy nemá možnost reálně posoudit výsledky šetření a laboratorních analýz provedených žalovaným z pohledů metod používaných tímto státním orgánem.

Pokud žalovaný tvrdí, že shodnou šarží byla označena různá vína, nelze dojít ke spolehlivému závěru, že do oběhu bylo uvedeno 77 ks lahví předmětného vína, poněvadž posuzovány byly pouze 3 ks lahví vína Pinot Gris. K naplnění správního deliktu by postačovalo uvedení do oběhu jediné lahve, avšak žalobce se domnívá, že zákonodárce neměl na mysli ojedinělé případy, kdy je ochrana oprávněných zájmů spotřebitele, řádné fungování trhu a podpora kvalitní produkce zajištěna jinak, a to ve vztahu ke spotřebiteli zejm. odpovědností za vady produktu. Dále se žalobce ohradil proti konstatování žalovaného, že žalobce jako účastník řízení nevyužil svého práva a nepožádal o odběr duplikátních vzorků, jež byly předmětem laboratorních rozborů žalovaného. Žalovaný nebyl o takové možnosti správním orgánem řádně poučen. Tím, že žalobce respektoval uloženou povinnost a všechny lahve kontrolovaných vín, u kterých bylo uloženo opatření zákazu uvádění do oběhu, stáhnul z nabídky a zaslal je výrobcí, neměl vůbec možnost nechat si objektivně posoudit, zda kontrolovaná vína korespondují se závěry kontrolního zjištění žalovaného. Žalobci bylo odňato právo předkládat relevantní důkazy a v řízení byl odkázán pouze na důkaz provedený žalovaným, a pokud předložil své vlastní důkazy spočívající v odborném rozboru kontrolovaných vín (protokoly laboratoře Weinlabor Weinbaucenter Poysdorf, BS Vinařské potřeby, Vinium), byly tyto důkazy v řízení žalovaným označeny jako irelevantní s tím, že se jednalo o rozpor jiného vína či že nešlo o vzorky odebrané při úřední kontrole.

Dále se žalobce neztotožnil s tím, jak se žalovaný vypořádal s odůvodněním možnosti žalobce vyvinut se z objektivní odpovědnosti. Žalovaný konstatoval, že žalobce jako účastník řízení pouze spoléhal na ničím neověřené skutečnosti. Žalobci byly při dodávce vína dodány podklady týkající se zařazení vína a jeho kvality, přičemž u vína Modrý Portugal 2010 z Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína ze dne 26. 11. 2010 vyplývá, že víno je vyrobeno z hroznů s původem z vinařské oblasti Morava. Toto víno řádně zařadil sám žalovaný a zařizovací protokoly nikdy nezrušil. Zařazením žalovaný schvaluje uvedení vína na trh a potvrzuje, že se jedná o víno deklarované kvality a vše odpovídá zákonům včetně moravského původu vína. Tyto protokoly si žalobce při dodávce vína od dodavatele vyžádal a neměl důvod o nich pochybovat. Tyto protokoly byly také k důkazu ve správním řízení předloženy s tím, že se žalovaný ve svém odůvodnění nevypořádal s touto tvrzenou

skutečností a předloženým důkazem. Opětovně v návaznosti na uvedené je nutno konstatovat, že žalobce nemá možnost provádět jakoukoliv revizi laboratorních analýz prováděných žalovaným a revizi protokolů a osvědčení vydaných žalovaným. Z uvedeného žalobce dovodil, že žalobce nespolehal na ničím neověřené skutečnosti, ale spolehal se přímo na protokoly vydané samotným žalovaným. Žalobce neměl důvod pochybovat o tom, že se jednalo o hrozny moravského původu, a že tuto skutečnost žalovaný sám ověřil prostřednictvím svých analýz. Žalobce tedy dovodil, že kontrolovaná vína byla zcela v souladu s právními předpisy, a to zejm. s nařízením (ES) č. 178/2002, a naproti tomu jednání žalovaného mělo šikanózní charakter.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

K obsahu žaloby uvádí žalovaný následující. Žalobce ke svému odvolání přiložil jako důkaz protokol SZPI č. P059-7758/12 ze dne 21. 5. 2012, sepsaný o kontrole provedené v rámci jiného kontrolního řízení, než na základě kterého bylo zahájeno předmětné správní řízení. Z tohoto protokolu vyplývá, že víno Pinot Gris vyhovělo ve smyslu provedených zkoušek požadavkům zákona a bylo uvolněno zpět do oběhu. Účastník řízení má na základě tohoto protokolu za to, že předmětné víno bylo správně označeno v údajích o skutečném obsahu alkoholu a cukru. Předložil také závěry laboratorních rozborů, které si pro svou potřebu nechal vyhotovit výrobce a dodavatel vína, ze kterých vyplývá, že hodnoty naměřené správním orgánem neodpovídají skutečným hodnotám vína Pinot Gris 2010, a naopak odpovídají hodnotám uvedeným v označení předmětného vína. Žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětlil, jakým postupem dospěl k závěru, že výrobce musel nechat otestovat jiné víno, než víno, které bylo odebráno při kontrole a testováno v laboratoři SZPI. Žalobce považuje tento závěr za spekulativní a ryze účelový. Žalovaný k tomu uvádí, že podrobně prostudoval podklady předložené žalobcem, protokol 3/4 č. P059-7758/12 provedl jako důkaz a v rozhodnutí popsal, porovnáním jakých hodnot dospěl k závěru, že se jednalo o odlišná vína. Žalobce namítá, že nelze dojít k závěru, že bylo do oběhu uvedeno 77 lahví vína Pinot Gris 2010, když posuzovány byly pouze 3 lahve. Žalovaný k tomu uvádí, že předmětné lahve byly nesporně uvedeny do oběhu, ovšem toto není žalobci dáváno za vinu ani přičítáno k tíži, když rozsah protiprávního jednání ve vztahu k vínu Pinot Gris 2010 byl zúžen pouze na 3 kusy lahví.

Pokud žalobce namítal, že byl zkrácen na svém právu předkládat relevantní důkazy a v řízení byl odkázán pouze na důkaz provedený žalovaným, protože nebyl poučen o právu na odběr duplikátních vzorků. V dokladu o kontrole č. D002-70072/12, ze dne 17. 1. 2012, jehož přílohou jsou protokoly o odběru vzorků, se uvádí: „Vzorky byly odebrány v originálních obalech. Lahve byly označeny, zapečetěny a opatřeny podpisy vzorkujícího a zástupce kontrolované osoby. Pan Ing. B. duplikátní vzorky nepožaduje.“ Je tedy zřejmé, že Ing. F. B., ředitel hotelu Palace, ve kterém se kontrolovaná provozovna nachází, byl informován o možnosti odběru duplikátních vzorků, avšak této možnosti nevyužil.

Žalovaný dále uvedl, že se s protokoly a nepodloženým tvrzením žalobce o tom, že z těchto protokolů, z ověření hroznů a také z rozhodnutí č. 36A1-11 ze dne 21. 4. 2011 o

zatřídění předmětného vína vyplývá, že toto víno bylo vyrobeno z hroznů původem z vinařské oblasti Morava, v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalobce se mylně domnívá, že ověření hroznů pro výrobu jakostního vína nebo rozhodnutí o zatřídění prokazují moravský původ hroznů, a že se jedná o víno deklarované kvality a „*vše odpovídá zákonům*“. Jakostní víno s přívlastkem lze dle ust. § 19 odst. 4 písm. d) zákona č. 321/2004 Sb. uvést do oběhu, jestliže bylo vyrobeno z vinných hroznů, jejichž původ, cukernatost a hmotnost, popřípadě odrůda nebo směs odrůd anebo napadení ušlechtilou plísní šedou Botrytis cinerea P. byly ověřeny Inspekcí. Žalovaný provedl ověření hroznů Modrý Portugal, toto ověření však nemůže být důkazem, že v lahvích, které žalobce uváděl do oběhu, bylo víno právě z těchto konkrétních hroznů, jak tvrdí žalobce. Žalobce takové tvrzení v řízení nikterak neprokázal, naopak žalovaný s pomocí laboratorních rozborů prokázal, že se nemůže jednat o víno z hroznů, pro které bylo vydáno *Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína* ze dne 26. 11. 2010, neboť v takovém případě by víno muselo vyhovět ve znaku geografický původ. K žádosti o zatřídění vína dle § 26 zákona č. 321/2004 Sb. je třeba doložit rozbor vína provedený akreditovanou laboratoří. Jedná se o rozbor zjišťující skutečný obsah alkoholu, celkový obsah alkoholu, obsah bezcukerného extraktu, obsah těkavých kyselin, celkový obsah SO₂, obsah volného SO₂, cukr – suma glukózy a fruktózy. Geografický původ hroznů 4/4 není předmětem laboratorního rozboru, dle ust. § 26 odst. 3 písm. g) zákona č. 321/2004 Sb. se v žádosti o zatřídění uvede pouze číslo dokladu, kterým byl ověřen původ hroznů (ověření). Obdobně jak je uvedeno výše v případě ověření hroznů, neprokazuje rozhodnutí o zatřídění, že lahve vína, které žalobce uváděl do oběhu, obsahovaly konkrétní zatříděné víno Modrý Portugal (vyrobené z ověřených hroznů), které v době zatřídění ještě nebylo lahvované. Žalovaný laboratorními rozborů provedenými v certifikované laboratoři prokázal, že víno Modrý Portugal 2010, které žalobce uváděl do oběhu (vzorky vína byly odebrány v jeho provozovně), bylo vyrobeno z hroznů, které nepocházejí z České republiky. Čl. 118v nařízení č. 1234/2007, za jehož porušení byla žalobci uložena pokuta, stanoví, že tradiční výrazy jsou chráněny proti zneužití a lze je použít pouze pro výrobky, které byly vyrobeny v souladu s definicí uvedenou v čl. 118u odst. 2 nařízení 1234/2007. Dle čl. 118u odst. 2 o ochraně tradičních výrazů rozhoduje Komise, která tradiční výraz definuje a zařadí do databáze E-bacchus (na kterou odkazuje také čl. 40 nařízení č. 607/2009). V databázi je pro vína původem z České republiky zařazen mimo jiné tradiční výraz „*jakostní víno s přívlastkem kabinetní*“. Ze skutečnosti, že zatřídění podléhá dle zákona č. 321/2004 Sb. pouze víno vyrobené z hroznů sklizených v České republice, a také z požadavků kladených na jakostní víno s přívlastkem ust. § 19 odst. 4 téhož zákona je zřejmé, že víno vyrobené z jiných než českých hroznů (jak bylo prokázáno v případě vína Modrý Portugal 2010) nemůže nést označení „*jakostní víno s přívlastkem kabinetní*“.

V. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Jelikož účastníci řízení projevíli souhlas s rozhodnutím věci bez jednání, krajský soud k rozhodnutí této věci jednání nenařizoval (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Mezi stranami je sporné jak samotné spáchání jednání, které je objektivní stránkou předmětného správního deliktu, tak i průběh správního řízení, které vedlo k uznání viny za předmětný správní delikt a uložení pokuty.

Žaloba není důvodná.

Úvodem považuje krajský soud za nutné shrnout relevantní právní úpravu, která byla v posuzované věci aplikována správními orgány. Podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví a vinařství, účinném k datu uvedení předmětného zboží do oběhu v rozhodném znění platilo, že *[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce nebo jako osoba uvádějící produkt do oběhu dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou předpisem Evropské unie 1) upravujícím oblast vinohradnictví, vinařství nebo obchodu s produkty.*

Podle čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 platí, že potravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná. Potravina se nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za a) škodlivou pro zdraví; b) nevhodnou k lidské spotřebě. Při rozhodování o tom, zda potravina je nebo není bezpečná, se berou v úvahu a) obvyklé podmínky použití potraviny spotřebitelem a v každé fázi výroby, zpracování a distribuce a b) informace poskytnuté spotřebiteli, včetně informací na štítku nebo dalších informací obecně dostupných spotřebiteli o tom, jak zamezit škodlivým účinkům určité potraviny nebo skupiny potravin na zdraví.

Podle § 19 odst. 4 písm. e) zákona o vinařství a vinohradnictví platí, že jakostní víno s přívlastkem lze uvést do oběhu, jestliže víno bylo vyrobeno z vinných hroznů, rmutu nebo hroznového moštu, popřípadě z vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které splňují požadavky pro jednotlivý druh jakostního vína s přívlastkem nebo smísením jakostních vín s přívlastkem.

Podle čl. 40 odst. 2 nařízení č. 607/2009 (ES) platí, že tradiční výrazy uvedené v příloze XII jsou chráněny pouze v jazyce a pro druhy produktů z révy vinné, které byly uvedeny v žádosti, proti jakémukoli zneužití, a to i tehdy, je-li chráněný výraz doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“, „jako“ nebo podobnými výrazy; jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o povaze, jakosti nebo základních vlastnostech výrobku použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného výrobku; všem ostatním praktikám, které mohou uvést spotřebitele v omyl zejména tím, že vyvolávají zdání, že se na víno vztahuje chráněný tradiční výraz.

Podle čl. 64 odst. 3 nařízení (ES) č. 607/2009 platí, že aniž jsou dotčeny podmínky pro použití popsané v části B přílohy XIV tohoto nařízení, nesmí se obsah cukru lišit o více než 1 gram na litr od údaje uvedeného na etiketě výrobku. Podle části B přílohy XIV tohoto nařízení platí, že jako „suché“ je třeba z hlediska obsahu cukru označit víno, které obsah cukru nepřesahuje 4 gramy na litr, nebo 9 gramů na litr, jestliže celková kyselost vyjádřená v gramech kyseliny vinné na jeden litr je nejvýše o 2 gramy nižší než obsah zbytkového cukru. Jako „polosladké“ lze víno označit tehdy, je-li obsah cukru vyšší než výše uvedené maximum, nepřesahuje však 45 gramů na litr.

Podle čl. 52 odst. 1 nařízení (ES) č. 607/2009 platí, že výrobky, jejichž označení nebo obchodní úprava neodpovídá příslušným podmínkám stanoveným v tomto nařízení, nelze uvádět na trh ve Společenství nebo vyvážet.

Podle čl. 54 nařízení (ES) č. 607/2009 platí, že skutečný obsah alkoholu v procentech objemových uvedený v čl. 59 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 479/2008 se uvádí v celých jednotkách nebo jednotkách zaokrouhlených na pět desetín. Za číselným údajem skutečného obsahu alkoholu se uvádí symbol „% obj.“ a tomuto symbolu mohou předcházet slova „skutečný obsah alkoholu“, „skutečný alkohol“ nebo „alk.“. Aniž jsou dotčeny přípustné odchylky stanovené pro použitou referenční metodu rozboru, nesmí být udaný obsah alkoholu vyšší nebo nižší o více než 0,5 % objemového oproti obsahu alkoholu stanovenému rozbořem. U výrobků s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením skladovaných v láhvích déle než tři roky, u šumivých vín, jakostních šumivých vín, šumivých vín dosycených oxidem uhličitým, perlivých vín, perlivých vín dosycených oxidem uhličitým, likérových vín a vín z přezrálých hroznů však nesmí být (aniž jsou dotčeny přípustné odchylky stanovené pro použitou referenční metodu rozboru) udaný obsah alkoholu vyšší nebo nižší o více než 0,8 % objemového oproti obsahu alkoholu stanovenému rozbořem.

Podle čl. 118u nařízení (ES) 1234/2007 platí, že „tradičním výrazem“ se rozumí výraz tradičně používaný v členských státech u výrobků uvedených v čl. 118a odst. 1 pro označení a) skutečnosti, že výrobek nese chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle práva Společenství nebo vnitrostátního práva; b) výroby nebo způsobu zrání nebo jakosti, barvy, místa nebo zvláštní události spojených s historií výrobku s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením. „Tradičním výrazem“ se rozumí výraz tradičně používaný v členských státech u výrobků uvedených v čl. 118a odst. 1 pro označení a) skutečnosti, že výrobek nese chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle práva Společenství nebo vnitrostátního práva; b) výroby nebo způsobu zrání nebo jakosti, barvy, místa nebo zvláštní události spojených s historií výrobku s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením. Podle čl. 118v téhož nařízení platí, že *„chráněný tradiční výraz lze použít pouze pro výrobek, který byl vyroben v souladu s definicí uvedenou v čl. 118u odst. 2 tohoto nařízení. Tradiční výrazy jsou chráněny proti neoprávněnému používání. Členské státy podniknou kroky nezbytné k zastavení neoprávněného používání chráněných tradičních výrazů.“*

Optikou uvedené právní úpravy, která v sobě kombinuje evropskou i vnitrostátní regulaci, krajský soud posuzoval zjištěný skutkový stav věci, který je zachycen ve správním spisu. K jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí následující.

První žalobní námitkou žalobce brojil proti kvalifikaci skutkového stavu jako správního deliktu. Podle jeho názoru žalovaný navíc ve správním řízení spolehlivě neprokázal, že by žalobce naplnil formální i materiální znaky správního deliktu. Krajský soud k tomu uvádí, že žalobce nijak ve vazbě na jednotlivé zákonné skutkové podstaty správních deliktů blíže nespecifikoval, v čem podle jeho názoru spočíval nedostatek formálních znaků těchto deliktů popsanych ve výroku napadeného rozhodnutí. Materiálním znakem správního deliktu se rozumí společenská škodlivost, jejíž hodnocení se dostatečně odráží v hodnocení kritérií pro uložení sankce, které správní orgány dostatečně vyhodnotily. Krajský soud má za

to, že žalovaný přezkoumatelně a správně kvalifikoval zjištěný skutkový stav pod právní normu, kterou rekonstruoval jednak z blanketní skutkové podstaty obsažené v § 39 odst. 1 písm. ff) zákona o vinohradnictví a vinařství ve spojení s citovanými ustanoveními čl. 14, čl. 64 odst. 3 a čl. 52 nařízení (ES) č. 607/2009 ve vztahu k bodu 1) výroku prvostupňového rozhodnutí (uvedení do oběhu vína Pinot Gris 2010), a z čl. 40 odst. 1 nařízení (ES) č. 607/2009 a čl. 118v odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ve vztahu k bodu 2) výroku prvostupňového rozhodnutí (uvedení do oběhu vína Modrý Portugal 2010). Žalovaný tak zcela vyhověl i ustálené judikatuře správních soudů opírající se o právní názor rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006-73, podle něhož *„výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.“*

Pokud žalobce ve druhé žalobní námitce zpochybnil závěry žalovaného, že protokol č. P059-70758/12, na základě něhož bylo kontrolované víno Pinot Gris 2010 uvedeno zpět do oběhu, se týkal jiného vína, uvádí k tomu krajský soud toto. Z protokolu žalovaného ze dne 21. 5. 2012, č. P059-70758/12, který je založen ve správním spisu žalovaného a který jím také v rámci odvolacího řízení dne 15. 2. 2013 provedl důkaz, vyplývá, že u kontrolované osoby JUDr. B. Ď. v provozovně na adrese Zámecká 17, Bzenec proběhl dne 18. 4. 2012 kontrolní odběr vzorku vína Pinot Gris 2010, a to *„v prostoru skladu finalizovaných výrobků doposud neadjustovaných vín z kontrolovanou sobou staženého žalobcem reklamovaného množství předmětné šarže vína.“* V rámci této kontroly byly s kontrolovanou osobou probrány protokol o zkoušce a posudek č. D019-70758/12/A01. V předmětném protokolu je uvedeno, že *výše uvedený vzorek vína Pinot Gris 2010 vyhověl ve smyslu provedených zkoušek ve všech v Protokole o zkoušce a Posudku č. D019-70758/12/A01 uvedených a hodnocených znacích požadavkům daných zákonem o vinařství a vinohradnictví a související komunitární úpravou. Na základě tohoto zjištění se kontrolované osobě uložené Opatření – Zákaz uvádění do oběhu č. P054-70758/12/C, položka C01, zrušuje, a předmětné víno Pinot Gris 2010 se cele v množství 125,5 l uvolňuje zpět do oběhu.“* Z předmětného protokolu též vyplývá, že pracovníci výrobce zdůvodňovali možnost zhoršení jakosti předmětného vína pravděpodobně pouze u jedné či několika málo lahví, a to buď zazátkováním vadnou zátkou, anebo špatným skladováním u jejich odběratele (tzn. u žalobce). Z protokolu ze dne 14. 3. 2012, č. P028-70072/12 pořízeného z průběhu kontroly u žalobce je zřejmé, že víno Pinot Gris 2010 bylo odebráno v originálních obalech z chladících skříní hotelu Palace. Dle kontrolních zjištění byly u tohoto vzorku vína Pinot Gris 2010 shledány nežádoucí biologické procesy (autolýza kvasnic) mléčné kvašení. Senzorické vlastnosti hodnoceného vína byly natolik změněny, že došlo k úplnému potlačení charakteru vína vyrobeného z vinné révy, víno bylo zcela znehodnoceno a nebylo vhodné k lidské spotřebě.

Krajský soud se v plném rozsahu ztotožňuje v namítané otázce totožnosti analyzovaného vzorku vína s názorem žalovaného. Ačkoliv se v případě vzorku odebraného dne 18. 4. 2012 v provozovně výrobce předmětného vína jednalo o druhově i z hlediska šarže o totéž víno, nejednalo se o stejné lahve vína. Pokud žalovaný omezil rozsah porušení povinnosti na zkoumané 3ks lahví vína Pinot Gris 2010, odpovídalo to naprosto podkladům pro rozhodnutí obsaženým ve správním spisu, především pak protokolu ze dne 14. 3. 2012, č. P028-70072/12, neboť právě obsah vína v těchto zkoumaných lahvích byl shledán jako nevyhovující. Druhově sice bylo kontrolováno totéž víno, ovšem z podkladů založených ve

správním spisu je zřejmé, že důvody zhoršení jakosti tohoto vína v předmětných lahvích se netýkaly celého množství tohoto vína skladovaného výrobcem. Tato námitka žalobce tedy není důvodná.

Pokud žalobce ve třetí žalobní námitce tvrdil, že nebyl poučen v průběhu správního řízení o tom, že může využít právo požádat o odběr duplikátních vzorků laboratorně zkoušeného vína, krajský soud uvádí, že toto tvrzení žalobce je evidentně účelové. Jak vyplývá z dokladu o kontrole ze dne 17. 1. 2012, č. D002-70072/12, byl kontrole přítomen Ing. F. B., ředitel hotelu, který rovněž doklad o kontrole vlastnoručně podepsal. Z tohoto dokladu o kontrole se podává, že vzorky vína byly odebrány v originálních obalech, lahve byly označeny, zapečetěny a opatřeny podpisy vzorkujícího a zástupce kontrolované osoby. Ing. B. duplikátní vzorky nepožaduje.“ Z toho krajský soud dovozuje, že zástupce žalobce byl seznámen s tím, že může požadovat odebrání těchto vzorků, resp. byl dotázán na to, zda jejich odebrání požaduje. Jinak byl žalobce prostřednictvím svého zástupce poučen o tom, jakými právními předpisy se kontrola provádí a za jakým účelem se kontrola provádí. Bylo tedy na žalobci, aby zvážil, zda pro případný další procesní postup nebude kontrolní (duplikátní vzorky) potřebovat. Na správní orgány nelze přenášet odpovědnost za procesní rozhodnutí účastníků řízení, zda budou či nebudou určitého procesního oprávnění využívat. Tato námitka tedy není důvodná.

Ve čtvrté žalobní námitce je tvrzeno, že žalobci bylo odňato právo předkládat relevantní důkazy a v řízení byl odkázán pouze na důkaz provedený žalovaným a pokud předložil své vlastní důkazy spočívající v odborném rozboru kontrolovaných vín (protokoly laboratoře Weinlabor Weinbaucenter Poysdorf, BS Vinařské potřeby, Vinium) byly tyto důkazy v řízení žalovaným označeny jako irelevantní s tím, že se jednalo o rozpor jiného vína či že nešlo o vzorky odebrané při úřední kontrole. Krajský soud k tomu uvádí, že žalovaný přezkoumatelně a srozumitelně zdůvodnil, proč neprovedl důkazy protokoly o zkouškách pořízenými na náklady žalobce v několika laboratořích. Důvodem byla odlišnost zkoumaného vzorku předmětného vína Pinot Gris 2010 (správnost tohoto závěru žalovaného krajský soud zdůvodnil již ve vztahu ke druhé žalobní námitce), přičemž kromě toho žalovaný odkázal na odlišnou definici šarže výrobku ve smyslu zákona o vinařství a vinohradnictví a zákona o potravinách. Podle § 2 písm. k) zákona o potravinách se šarží rozumí „*množství druhově totožných jednotek, které byly vyrobeny za stejných podmínek*“, zatímco podle § 3 písm. j) zákona o vinařství a vinohradnictví platí, že „*šarží množství druhově totožných produktů, které byly vyrobeny za stejných podmínek a stejným způsobem*“. Krajský soud souhlasí se žalovaným v tom, že pro určení totožnosti vzorku odebraného při úřední kontrole u žalobce by bylo nutno požadovat vzorek z „*totožné jednotky*“, kterou byla v tomto případě lahev vína, nikoliv pouze vzorek téže šarže předmětného druhu vína.

Konečně, v poslední páté skupině žalobních námitek žalobce poukázal na to, že předmětná vína byla žalovaným schválena a uvedena na trh. Zatříděním žalovaný schvaluje uvedení vína na trh a potvrzuje, že se jedná o víno deklarované kvality a vše odpovídá zákonům včetně moravského původu vína. Tyto protokoly si žalobce při dodávce vína od dodavatele vyžádal a neměl důvod o nich pochybovat. Žalobce tedy dovodil, že kontrolovaná vína byla zcela v souladu s právními předpisy nařízením (ES) č. 178/2002, a naproti tomu jednání žalovaného mělo šikanózní charakter. Krajský soud k tomu uvádí, že tyto námitky se vztahují k vínu Modrý Portugal 2010 (bod 2 výroku napadeného rozhodnutí). Ve správním

spisu je založena kopie listiny „Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína s přívlastkem č. 1191/10“ ze dne 26. 11. 2010, z něhož vyplývá, že byly ověřeny hrozny odrůdy Modrý Portugal cukernatosti 20,6 stupně (přívlastek kabinet) z viniční tratě Brněnka, vinařské obce Čejč, vinařské podoblasti slovácké. Stran těchto žalobních námitek se krajský soud v plném rozsahu ztotožňuje s argumentací žalovaného, že toto ověření však nemůže být přímým důkazem toho, že v lahvích, které žalobce uváděl do oběhu, bylo víno právě z těchto konkrétních hroznů, jak tvrdí žalobce. Žalobce takové tvrzení v řízení nikterak neprokázal, naopak žalovaný s pomocí laboratorních rozborů prokázal, že se nemůže jednat o víno z hroznů, pro které bylo vydáno *Ověření hroznů pro výrobu jakostního vína* ze dne 26. 11. 2010, neboť v takovém případě by víno muselo vyhovět ve znaku geografický původ.

Ve správním spisu je založeno rozhodnutí ze dne 21. 4. 2011, č. 36A1-11, jímž prvostupňový orgán rozhodl o zařazení vína Modrý Portugal (2010) předloženého JUDr. B. Ď. tak, že toto víno splňuje požadavky pro jakostní víno s přívlastkem kabinetní víno a zařadí se jako „Modrý Portugal, jakostní víno s přívlastkem kabinetní víno, šarže č. 007. Krajský soud poukazuje na ustanovení § 26 zákona o vinařství a vinohradnictví, podle něhož se zařazení vztahuje vždy k celé šarži vína ve smyslu § 3 písm. j) téhož zákona. Toto zařazení zároveň úzce souvisí se samotným rozhodnutím o uvedení jakostního vína do oběhu (viz k tomu podrobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 11. 2014, č. j. 62 A 67/2013-74). Nicméně nelze souhlasit s názorem žalobce, že toto zařazení, které se nepochybně vztahuje na šarži vína Modrý Portugal 2010, které žalobce uváděl do oběhu a za nějž mu byla uložena pokuta, zakládá nevyvratitelnou domněnku, že v lahvích vína označených takovou šarží se nachází právě toto zařazené víno. Naopak, pokud laboratorní zkoušky bez důvodných pochybností prokáží, že v lahvích se nachází jiné víno, je třeba vycházet z toho, že se nejedná o víno zařazené šarže. Ani tato námitka žalobce není tedy důvodná.

VI. Shrnutí a závěr

Z uvedených důvodů je třeba uzavřít, že ani jedna ze žalobních námitek nebyla z výše uvedených podrobně vyložených důvodů shledána opodstatněnou, a proto krajský soud vyhodnotil jeho žalobu celkově jako nedůvodnou.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy krajský soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.

VII. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní agendy nevznikly (a ani je nepožadoval).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. 6. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu